

forstaaet Lovforslaget saaledes, som om vi saa med Vrangvillie paa andre Havne end dem, der laa ved Kattegat, og der vilde neppe blive Tale om at lade Isbryderen optræde andre Steder end dér. Vi er ganske vist gaaet ud fra, at Kattegat vilde blive Hoved-Operationsbasis for denne Isbryder, idet vi mener, som det staar i Bemærkningerne, at Havnevæsenets Isbryder kunde holde Farvandet frit fra København op gennem Øresund. Men heraf følger ikke, at Isbryderen ikke kan komme til at optræde udenfor Kattegat. Hvis der i kommende Isvintre skulde være Grund til at udstrække Virksomheden, og man kan overkomme Opgaven, vil der ikke fra Ministeriets Side være det mindste i Vejen for, at Isbryderen kan optræde andre Steder, ogsaa ved de Havne, det ærede Medlem tænker paa. Men i denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at dette Spørgsmaal vil hænge sammen med Fritagelsen for Afgift. I § 4 er det foreslaaet, at der gives Handelsministeriet Bemyndigelse til at tilstaa Skibe, der anvendes under saadanne Forhold, hvor Isbryderhjælp almindeligvis ikke vil kunne ydes, Lempelser i Afgiften eller Fritagelse for den. Der er saaledes nogen Sammenhæng mellem Spørgsmaalene om at komme Havne til Hjælp og Tilstaaelse af Lempelser og Fritagelser.

I øvrigt opgiver vi jo ikke vor almindelige Virksomhed til Afhjælpning af Isvanskeligheder. Handelsministeriet har paa Finansloven en lille Konto paa 2 000 Kr., hvis Formaal netop er at skaffe den nødvendige Isbryderhjælp til Veje paa de Steder, hvor saadan Hjælp tiltrænges, og denne Virksomhed fortsætter vi stadig. Derfor vil der ogsaa være Mulighed for at komme den Havn, som det ærede Medlem særlig tænker paa, til Hjælp, hvis det skulde gøres nødig i en kommende Isvinter.

Det ærede Medlem mente, at hvis man paa Forhaand maatte være af den Opfattelse, at denne ene Isbryder ikke kunde magte Opgaven, skulde man hellere tage under Overvejelse at foreslaa to Isbrydere anskaffet. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke har noget imod at overveje i Udvalget. Jeg tror nu for mit Vedkommende, at man skal blive staaende ved denne ene, men hvis det ærede Medlem vil rejse Spørgsmaalet i Udvalget, kan vi jo forhandle det dér og høre, om der er Stemning for at gaa det Skridt

videre og anskaffe en Isbryder til; det maatte i saa Fald være en mindre. Jeg tror imidlertid, at Bekostningen vilde blive for stor, og jeg for mit Vedkommende kan ikke tænke mig, at man skulde gaa dertil, idet man jo ogsaa for denne anden Isbryders Vedkommende maatte gaa ud fra den Forudsætning, at den skulde betale sig, at dens Drift kunde hvile i sig selv.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Isafgiften; han mente, det burde drøftes nærmere i Udvalget, om det er det rigtige, Ministeriet her har truffet, eller om der kunde tænkes andre Former for denne Afgift til Bestridelse af Omkostningerne. Naar det ærede Medlem i Forbindelse hermed kom ind paa Spørgsmaalet om Lodsernes Aflønningsforhold, vil jeg sige, at det er et Spørgsmaal, der ikke sorterer under Handelsministeriet, men under Marineministeriet, saa jeg er afskaaret fra at komme ind paa en Debat derom med det ærede Medlem. Det ærede Medlem Hr. Simonsen mente, at Afgiften var sat for lavt. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret. Hvis vi ikke netop har truffet det rette med disse 10 Ø. pr. Ton netto, tror jeg, man snarere kommer til det Resultat, at Afgiften er for høj. Det er et Spørgsmaal, som vi har været paa det rene med er meget vanskeligt. Man kan ikke sige med Sikkerhed, hvor store Udgifterne bliver, og der er jo ogsaa i Lovforslaget en Mulighed for at nedsætte Afgiften, hvis den viser sig at være for høj, medens der til at forhøje den kræves almindelig Lovhjemmel.

Jeg er ogsaa uenig med det ærede Medlem, naar han tænkte sig den Mulighed, at anvende Pengene i det Tilfælde, der kom mere ind end der behøvedes, til andre Formaal end netop til Driften af denne Isbryder. Det har ikke været Ministeriets Hensigt at skabe et nyt Skatteobjekt paa denne Maade, og det vilde efter min Mening falde helt udenfor Lovens Rammer, om man anvendte Pengene til andre Formaal, selv om disse havde nogen Berøring med Lovforslagets. Der er jo ogsaa her det at erindre, at det er af stor Betydning for ikke at gøre vore Havne mindre konkurrencedygtige end andre Landes, at Afgiften ikke sættes for højt. Jeg tror derfor ikke, man skal stræbe efter at bibeholde Afgiften paa den samme Højde, hvis den viser sig at